

ஏந்தா

1992 I
கார்த்திகை

ஆசிரியர் - றகுமான் - ஏ - ஜெயில்
உதவி ஆசிரியர் - மருதமுனை விஜிலி

நடங்கப்பர்களுக்கு மட்டும் சு. 7

எங்களிடமிருந்து

குறுசியகால முயற்சி இது .

நெற்றுத்தான் கன்னி கட்டியது .

இன்று இதழ் களை விரிக்கின்றது .

எல்லையில்லாத சந்தோசம் எங்களுக்கு .

வளம்பரம் இல்லை .

வெளியீட்டிற்கு வீழா எடுப்பதாக

நொக்கமும் இல்லை .

ரோஜாவின் இதழ் கள் சுசங்காதவாறு

வாசகர்களின் பலமான கைதட்டல் கள் .

நிச்சயம் கிடைக்கும் .

ரோஜாவின் வாக்கும் எல்லாப் புவமைகளின்
மனங்களிலும் வீசும் .

ஒன்றோடு நின்றுவிடாது .

ரோஜா தொடர்ந்தும் பூக்கும் . ஆனால் . . .

இந்த ரோஜா இடைவிடாது

பூக்குமென்று தீக்தியிட்டு

எங்களால் சொல்லமுடியாது .

காலம் கடந்தாவது பூக்கும் .

நாங்கள் உரமிட்டுக்கொண்டுதான் இருப்போம் .

-ஆசிரியர் கள் -

செங்கொணப் யய்விகள் .

- அப் முஜாஹத் -

உதய நிலாவே
 உத்தரவிள்றியே
 உனது இதயத் தடாகத்தில்
 நீந்தி விளையாடு சின்றேன்
 உனது ரோஜாத் தோட்டத்திலும்
 உல்லாசமாகவே
 உலவிக்கொண்டிருக்கின்றேன் .

காட்டு நிலாவிலிழும்
 கடல் புறத்தின்
 ஏகாந்த வெளியிலிழும்
 எனது சைக்கிஸ் உலாப்போரும்
 சாலை இரு மருங்கினிழும்
 கதிர் வீசும் சுண்கள் பதித்த - உன்
 வட்ட முகமே
 வந்து வந்து விழுசிறது .

காற் காலக்
 காலைக் குளிரில்
 உன் கதகதப்பான
 நினைவு வெந்நீரினால்
 உடல் குளித்துக்கொள்ளிறேன் .
 துண்டுக் கதைகளினால்
 ஈரத்தை ஒற்றிக்கொள்ளிறேன் .

உனது

ஒரு விழி உருஞ்சுபோத
 எனக்குள்
 சிழக்கு வெளிக்கிறது
 மறு விழி அசையும்போது
 கவிச்சனை
 ஆயிரம் யிறக்கிறது .
 நீ இங்கு நலமாகத்தாக் இருக்கிறாய்
 நான் அங்கு என்னவென்று
 இன்னமும் நீ எழுதவில்லையே .

காலத் திடலில் நான்
 முந்தித்தான் ஒடி வீட்டாலும்
 சர்ற தின்ற திரும்பி
 உன்னையும் ஒருதூம்
 பார்த்துக்கொள்ளிறேன் .
 அதைக்கட
 அழமத்திக்க மாட்டாயா ?

பெருந்தெருக்கள் குறுக்கறுக்கும்
 நாற் சந்திப் பரப்பினிலே
 செங்கொணத்தில் சந்தித்துக்கொண்ட
 இரு நடைபாதைப் பயனின்
 நீடும் நாலும் .

உள்

சம்களின் சரித்திரத்தின் பின்தான்
என் காதல் சரித்திரமே திறந்து கொண்டது
அங்கு நடக்கும்.
பந்தியிலெல்லாம் - உன்னை
முந்தியிருத்தவே முயன்று கொண்டிருக்கிறேன்

சினிச் சிறகு தட்டி
காற்றிடையில் நீந்தி இருக்கும்
சிட்டுக் குருவியே
என் கவிமேகம் எங்கே கூழும்
எந்நேரம் பொழிந்தாலும்
நீ நனையாது போனாலும்
ஒரு மரக்கிளையில்
இலை மறைவில்
அந்தியிருந்தேனும்
கூறி விழியால் நோக்காயா?

ரோஜா இரண்டு
மிக விரைவில் பூச்சும்.
தரமான ஆங்கங்களைத்
தாமதமின்றி அப்புங்கள்.
- ஆசிரியர்கள் -

ரோஜா - 1

இதழ் - 4

இளங் கவிஞரும்

புதுக் கவிதைக்கனும்

மருதூர் வாணர்.

சொல்லல் சுவைபடச் சொல்லல்
நல்லதை நயம்படச் சொல்லல்
எல்லா வற்றிலும் எளிமையைச் சொல்லல்
இயற்றிச் சொல்வதே கவிதையாம்.

உப்பில்லாப் பண்டம் குப்பையிலே.

யாப்பில்லாக் கவிதையும் அவ்வாறாம்.. என்றொரு
காலத்திலே பண்டிதர்கள், புலவர்கள் கூறிய காலம்
மாறி இன்று புதுக்கவிதை எல்லா உலக்லும் ஆராகப்
பெருக்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

வெண்பா, கவிய்பா, அகவல், வஞ்சிய்பா, என்றெல்லாம்
யாப்புக் கவசங்கள் பொருத்திய காலம். ஏதுகை,
மோனை, சீர், தழை என்றெண்ணிக் கவிதை, செய்யுள்
மரபாசிக் கொண்டு யாப்பவருக்கு ஏதிராக ஒளவையாற்,
கம்பரி, ஆமர், குணங்குடியாற் காலந்தொட்டு பாரதி,
தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை காலத்திலும் இந்தப் புதுக்
கவிதைப் போராட்டங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தன.

தமிழில் புதுக்கவிதைக்கு நா.பிக்சலுர்த்தி, புதமைப்
பித்தன் போன்றோர்கள் முத்தவர்கள் என்று சொல்வா
ரும் உளர். பாரதியாற் காலத்தில் புதுக்கவிதைப்
பாணியில் எழுதியவர்களும் யாப்போ, சீர், தழை,
ஏதுகை, மோனையோ. ஆரம்பத்தில் படித்தறியாத

ரோஜா - 1

இதழ் - 5

முத்தையன், சுப்பு, சுப்புரெத்தினம் போன்றவர்களும் தெரிந்தனவில் பாடினார்கள். ஓரளவு கவிதைப் புத்தகங்களைப் படித்து அதுபோல் 'இது'போல் எழுதினால் சரி - கவிதைதான் என்று ஆரம்பத்தில் சுப்புரெத்தினத்தைப் பாரதியாற் அரவண்டது; பாட்டு, யசப்புவழி மரபுகளைக் கற்றுக்கொடுத்த தனால் சுப்புரெத்தினம் 'பாரதிதாசன்' ஆனார். முத்தையனை கவி நா.மு.சரிப் அரவண்டது : சுன்னதாசன்! ஆக்ஸினார்! கொத்தமங்கலம் சுப்புவாலி, சுரதா, மருதகாசி போன்ற மகாகவிகளும் ஆரம்பத்தில் கவிதை பற்றி அறியாமற்தான் கண்ணா பின்னாவென்று எழுதினார்கள்.

நம் நாட்டிலும் சோமசுந்தரப்புலவர், சேகுராப் புலவர், அசெய்னாப்புலவர் போன்றோரும், நமது அண்ணாவிமார்களும் அவரைப்போல், இவற்றைப்போல் என்று. - சின்னத்துறை 'நீலாவனன்' ஆனார். ப. பக்ரீத்தம்பி. 'ஸமுமேகம்' ஆனார். பசீல் காரி. ஷமியர். 'பாவலர்' ஆனார். இங்கே வண்ணுத்த விரும்புவது யாதெனில் கவிஞர் பிறப்பதில்லை. அவன் உருவா சின்றான். கவிதை, இசை, நாட்டுக் கவி போன்றவற்றைக் கேட்டு மனமாக்கவேண்டும். இதை மறுப்பதற்கில்லை.

படித்தால்தானே யரீட்சையில் சித்திபெறலாம். திருக்குறள், பாரதி பாடல், கம்பராமாயனம், சீரா, குண்ணக்குடி கும்மி, நாட்டுக்கவி போன்றவற்றைப் படியுங்கள். நன்றாக மனமை செய்யுங்கள். நமது முத்தைக்கவி குரீகளின் கவிதைகளைப் படியுங்கள். குறைந்தபட்சம் சினிமாப் பாடல்களைப் போல உணர்வு வருபவைகளை உடனே எழுதுங்கள். இரவு, நடுநிதி, விடியற்சாமலீகளில் வரும் பாடல், கவிதை உணர்வுகளை விழித்ததும் எழுதுங்கன். அது புதுக்கவிதையாகவோ அல்லது மரபுக் கவிதையாகவோ வரும். உங்கள் மன விரக்கி, சுற்பனை, ஏறிச்சல், நீதி, நியாயம், நேர்மை - எதை வேண்டு மாணாலும் எழுதுங்கள். நானை உங்கள் பெயரும் மற்ற வரீகளால் நிச்சயம் உச்சரிக்கப்படும்:

* * *

1992ம் ஆண்டின் திலக்கியத்திற்கான நோபல் பறிசை அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த
"டெட்டிஃவோர்க்கட்" என்பவர் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றார் :

இவர் பெற்ற பரிசுத் தொகை 6.5 மில்லியன் பலன்களாகும்.

நான்

- ரூமெட் அபார் -

என் முற்றத்து
முருங்கையைப் போல்
நான் -
செத்து மடிசீரேன்.

*

மாணம் காத்த
எனது ஆடைகளையெல்லாம்
காற்று வந்து
கழற்றிக் கொட்டு

*

ஒரு எறும்பு
ஒரு கொசு
என்னில் இளைப்பாறுவதற்கு
இடமில்லை

*

என் -
சுப்பிரகார் கொத்திக் குடிக்க
அரவங்கள் அரஞ்சின்றன.

என் -
எழும்பை வேட்டையாட
நாய்கள் வட்டமிடுகின்றன.

காக்கைக் கட்டங்களும்

நாற்றம் சிளம்பும் நாளை
எண்கீங்கொள்கிறன் :

*

என்னள் நான்
இப்போது இல்லை

*

என்
இதயத்தைக் கொத்திப் புரட்டி
மரவள்ளி நடலாம்.
அல்லது
கீதை விதை தூய்யாம்.

*

இன்னும் சில நாட்களில்
என் வீட்டு மல்லைக
பூக்காமல் இருக்கும்
அது
என்னைத் தேடித்தேடு
கன்னிகளை மன்னிக் கொட்டும்

*

மனிதன் -
எட்டி நின்றுகொண்டு
மரத்தின் இதயத்தைப் பார்த்து
ஆச்சரியப்படுவான்.

*

அவன் ஒரு மலட்டுக் கவிஞர் - மருதார் . ஏ . கூறல்

குறப்பியின் இடுப்பில்
கால்பதித்த குறிப்பன் :
பரிசு வாங்கமாட்டான் ...
பின் குதவால் சென்று
கால்களை நக்குவான் ...
நாக்கு நீணும் வரையும் நக்குவான்
அவன் ஒரு மலட்டுக் கவிஞர் :

"மலம்" அவனது - சொத்து
எல்லாப் படைப்புக்களிலும்
தங்கமணி மாதிரி அது ஒட்டிக்கொள்ளும்
பூதனின் முகத்தை
விலை கொடுத்து வாங்கிய அவன்
ஆடலூடன் பாடலும் சொல்லிக் கொடுப்பான்
அவன் ஒரு மலட்டுக் கவிஞர்.

எல்லாப் போட்டிகளிலும்
அவன் எழுத்து - கால்களைத் தொடும்.
தொட்ட பின்பும் ...
வீரம் பேசுவான் ...
அவனுக்கு வயது ... ?
பாவம் ...
அவன் ஒரு மலட்டுக் கவிஞர் :

எலி, சிலி, பூனை, நாய்
இப்படி எல்லாம் வளர்ப்பாம் ...
அவன் இந்தியப் படையோடு போனான் ...
காலையில் எழுந்தேன் ...
குரியன் என் முதுகீல் குத்தியது !

கண்டு வெடிப்பில் மனிதாபிமரங்கும் ஜீவகாருங்யமும் சிறிந்த போயிற்று. நெற்றுவரை பேசிக்கொள்ளாதிருந்த நாலும் அவனும் பேசிக்கொண்டோம். நான் அழுது கொண்டிருந்த போது என் கண்களைத் தடைத்துவிட்டு சென்றுகொண்டிருந்த வரதனை இருவரும் சேர்ந்தே ஏரத்தினோம்.

நாங்கள் ஏரத்தி வருவதைக் கண்ட வரதன் யாரித்துவிட்டுச் சிரித்தான். பிடித்துத் தூக்குப்போதும் அவன் கூச்சல் போடவில்லை. விளையாட்டு என்று என்னிக்கொண்டான். வழிமேபோலவே சிரித்தான். கைகளைக் கட்டினோம். கோழிக் கொட்டினீர். பலகருக்கு குத்தவை அனைத்துச் சாத்தினோம். அவன் அலறவில்லை; சிரித்தான். கல்லால் அடிக்க வேண்டிய அவசியத்தை அவன் ஏற்யுத்துவில்லை. சிரித்தவன் திட்டங்களை அழுதான். அழுதவன் அலறினான். அலறியவன் ஒலமிட்டான். கடவுளின் சிற்றமோ என்னவோ வாயில் திரித்த சீலை மட்டும் நழுவி விழுந்தது. ஆயின், அந்த ஒலத்தைக் கோழிச்சுத்தம் உறிஞ்சிக்கொண்டது. சிறவல் தெருவில் கட்டியிருத்த மீனைப்போல் அவனுடைய தோல் உரிந்த தொங்கிறது.

கண்களைப் பறிதாபத்தை உருபுபண்ணான். கொஞ்ச நேரத்திற்கு மூன்றால் நான் அழுதபோடு என் கண்களைத் தடைத்துவிட அவன் பயன்படுத்தின் அவனா வலது கையை

மயிக்கட்டால் வெட்டி எடுத்தோம். அந்த விரல்களா வேயே அவனுடைய கண்களைக் குத்தினோம். கண்கள் ஈய நிறந்தில் குழுந்த சிற்றிற்று. சதைகளால் பீறிட்ட சிவப்பு மர நின்றபோயிற்று. இனி என்ன செய்தாலும் அவனுக்குக் கவலை இல்லை. என்றாலுங்கூட ஆத்திரம் அடங்கவில்லை.

நெற்றைய தீளி : சன்சீட் : போடுவதற்கு கடையில் இருந்த கொண்டுவந்த கம்பித் துணில் இரண்டை மட்டும் உருவி எடுத்தோம். வயற்றினுள்ளும் நஞ்சறையில் சிடக் கும் இதயத்தினுள்ளும் கம்பியைக் குத்தி இளநீர் தோயிட வோம். வெடிகுன்று எந்த இடத்திலும் தட்டுப்படவில்லை. வரதனைப் பூழி விழுங்சிக்கொண்டது.

வாப்பாவின் சிறிந்த கால்களையும் கைகளையும் ஒன்று சேர்ப்பதற்கு நிட்ட நேரம் பிடித்ததில் இன்னமும் வருத்தமாக இருக்கின்றது. அர நடந்த மூன்று நாட்கள் வரதனை அனுப்பி மூன்று மாதங்கள் ஆசிட்டது. ஆயின் வாப்பா வந்து சேரவில்லை. ஊருக்குள் செய்தி ஒன்று பரவிக்கொண்டிருந்தது.

அது டியுசன் விட்டுத் திரும்பிக்கொண்டிருந்த என் இரட்டைப் பெய் குழந்தைகளை யாரோ குத்திக் கீழிட்ட விதியை அளிக்கும் செய்திருக்கிறார்களாம். வரதா, என் கண்களைத் தடைத்துவிட்ட வரதா, என் குழந்தைகளைப் போல நீழும் குற்றமற்றவன் தானே!

நீ உதிர்த்தும் புன்னாக
மலர்த்தும் முக்கின் நுளி
கவனம் காட்டும் விரல்
இந்தனையும் என் அநேக நினைவுகளின்
ஒரு பகுதியாய் இருந்த போகட்டும் :

:::::

நாம் பார்வைகளைப் பரிமாறிக்கொன்றும்
யள்ளி முற்ற வெளியில்
எல்லை அடித்து சிலிக்கோரு விளையாடி
உருட்டு புரஞ் யள்ளிச் சிறாற்கள்.

:::::

நீ அயலவரோடு ஒழுவப் போகும்
மெலிந்த ஒழுங்கையோ
குறக்கறத்தப் போகும்
மாவடி ஒழுங்கையோ
இன்று நாய் புனைகளின் அவசரப் பரதை.

:::::

நான் தொலைவில் தெரியும்
சுட்டாறிய மணவில் காத்திருந்த போவேன்
எனக்கு சசீக்கழுதியாத மிச்சம்.

:::::

இனிமேல் எங்குமே
நமது பார்வையின் பரிமாற்றங்கள் நிகழ்வேண்டாம் :

நீ உதிர்த்தும் புன்னகை
மலர்த்தும் முக்கின் நுளி
கவனம் காட்டும் விரல்
இந்தனையும் என் அநேக நினைவுகளின்
ஒரு பகுதியாய் இருந்த போகட்டும் :

- 1989 -

யலாத்காரம் தண்ணிரைப் போன்றது.
தான் வெளியேற சிறு வழி கிடைத்தவிட்டால்
போதும், கரையை உடைத்துக்கொண்டு
ஒடும்."

- அண்ணல் காந்தியடிகள் -

கதவின் வழியாக அநியாயமாக வரும் செல்வம்
ஜன்னவின் வழியாக வெளியே செல் சின்றது.

- எசிப்தியப் பொன்மொழி -

கவிதை : கவில் ஜிப்ரான்

மொழிமாற்றம் : கவிஞர் வைரமுத்து.

வெபணானில் 1883ல் டிசம்பர் மாதத்தின் ஆறாவது
குறியோதயத்தில் 'சீடர்' மரக் காடுகளின் நிழலில்
பாறைகளின் இடுக்கில் ஒரு பூவாய் பிரசவிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஜிப்ரான்.

"செல்மா கராமி" என்னும் பருவ மங்கை ஜிப்ரான் மிகு
ஒரு வேகமாய் உரசிவிட்டு மின்னலாய் மறைந்து
போன்றாள். அன்று சுறந்த ஜிப்ரானின் கண்ணிர்
ஆயிரமாயிரம் கவிதா நதிகளுக்கு நதி மூலமாயிருக்கிறது.

எல்லா நதியிலும் என் ஓடம் :

செல்மாவின் கல்லறைக்கருகே
அதோ அந்த சைப்பிரஸ் மரங்களோடு
ஜிப்ரானின் சோகமும் சேர்ந்தே வளர்கிறது.

பெய்ருத் வீதிகளின் என் பால்யகால நன்பர்களே
அந்த பைன் மரக் காடுகளில்
என் செல்மாவின் கல்லறையைக்
கடக்க நெரும்போதெல்லாம்
மெல்லவே நடந்து
மென்னமாய்ச் செல்லுங்கள்.

வாடிக்கையாளர்களே!

உங்களுக்குத் தேவையான
கேக்வைக்கள்,
பான் போன்றவற்றை
சுகாதார முறையில்
அனுபவமிக்க தொழிலாளர்களைக் கொண்டு
குறித்த நேரத்தில் குறைந்த விலையில்
செய் து கொள்ள உடன் நாடுங்கள்,
பிரதான விதிபில் புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும்,

IRFANA BAKERY & SHOP

Main Street, Maruthamunai.

உரிமையாளர் : I. L. நெண்ணா முகம்மது.

கட்டடச் சொந்தக்காரர்களே!

உங்களது வீடுகளுக்குத் தேவையான
மின் இணைப்புக்கள்,
பைப் வைகள் போன்றவற்றை
எங்களது கைதேர்ந்த தொழிலாளர்களால்
நவீன இயந்திரங்களைக் கொண்டு
குறித்த தவணையில் குறைந்த கட்டணத்தில்
உடன் செய்து தரப்படும்.

HAMEED ELECTRICALS & WORKS

Main Street, Maruthamunai.

உரிமையாளர் : U. L. A. ஹமீத்

முனைப்பு - மருதமுனை.